

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาการรับชมละครโทรทัศน์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อการพัฒนาตนเองของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สรุปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยที่นำมาอธิบายในเชิงพรรณนา ได้แก่ คุณลักษณะทั่วไปด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยที่นำมาอธิบายในเชิงพรรณนา ในส่วนของพฤติกรรมการดูรายการโทรทัศน์และรายการละครโทรทัศน์ อาทิ ประเภทรายการที่ชอบ ประเภทเนื้อหาละครที่ชอบ เหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์ สถานที่ดู ช่วงเวลาที่ดู

ตอนที่ 3 ผลของการวิจัยที่นำมาอธิบายในเชิงวิเคราะห์ตามสมมติฐานข้อ 1-3 ซึ่งได้แก่ การแสดงเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะของประชากรกับการรับชมละครโทรทัศน์ การรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างการรับชมละครโทรทัศน์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาตนเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของนักศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามสถาบันและคณะที่ศึกษา

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	จำนวน	76	คน
ครุศาสตร์	"	6	"
นิติศาสตร์	"	5	"
นิเทศศาสตร์	"	13	"
ศิลปกรรมศาสตร์	"	5	"
เศรษฐศาสตร์	"	9	"
อักษรศาสตร์	"	5	"
เภสัชศาสตร์	"	11	"
วิทยาศาสตร์	"	12	"
วิศวกรรมศาสตร์	"	10	"
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	จำนวน	62	คน
นิติศาสตร์	"	8	"
วารสารศาสตร์	"	12	"
ศิลปศาสตร์	"	14	"
เศรษฐศาสตร์	"	10	"
สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา	"	11	"
วิศวกรรมศาสตร์	"	7	"

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	จำนวน	67	คน
บริหารธุรกิจ	"	10	"
มนุษยศาสตร์	"	13	"
เกษตร	"	8	"
ประมง	"	8	"
วิทยาศาสตร์	"	8	"
วิศวกรรมศาสตร์	"	7	"
สัตวแพทย์	"	6	"
อุตสาหกรรมการเกษตร	"	7	"
4. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	จำนวน	65	คน
นิติศาสตร์	"	6	"
นิเทศศาสตร์	"	7	"
บริหารธุรกิจ	"	6	"
บัญชี	"	7	"
มนุษยศาสตร์	"	6	"
วิทยาศาสตร์	"	19	"
วิศวกรรมศาสตร์	"	14	"
5. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	จำนวน	53	คน
นิเทศศาสตร์	"	14	"
บริหารธุรกิจ	"	12	"
วิศวกรรมศาสตร์	"	10	"
สถาปัตยกรรมศาสตร์	"	7	"
สารสนเทศศาสตร์	"	10	"

6. มหาวิทยาลัยรังสิต	จำนวน	94	คน
นิเทศศาสตร์	"	14	"
บริหารธุรกิจ	"	9	"
ศิลปกรรมศาสตร์	"	8	"
ศิลปศาสตร์	"	9	"
เทคนิคการแพทย์	"	7	"
เทคโนโลยีชีวภาพ	"	7	"
พยาบาลศาสตร์	"	10	"
แพทยศาสตร์	"	7	"
เภสัชศาสตร์	"	8	"
วิศวกรรมศาสตร์	"	8	"
สถาปัตยกรรมศาสตร์	"	7	"

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและสถาบัน

สถาบัน	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จุฬาลงกรณ์ ฯ	27	13.8	49	22.2	76	18.2
ธรรมศาสตร์	36	18.4	26	11.8	62	14.9
เกษตรศาสตร์	33	16.8	34	15.4	67	16.1
หอการค้าไทย	34	17.3	31	14.0	65	15.6
ศรีปทุม	30	15.3	23	10.4	53	12.7
รังสิต	36	18.4	58	26.2	94	22.5
รวม	196	47.0	221	53.0	417	100

จากตาราง พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 417 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย และกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรังสิตมากที่สุดรองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีจำนวนใกล้เคียงกันและนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีปทุมมีจำนวนน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปีและสาขาวิชา

สาขาวิชา	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
สังคมศาสตร์	31	34.1	47	45.5	90	62.5	51	65.3	219	52.5
วิทยาศาสตร์	60	65.9	57	54.8	54	37.5	27	34.6	198	47.4
	91	21.8	104	24.9	144	34.5	78	18.7	417	100

จากตาราง เมื่อจำแนกนักศึกษาแต่ละสาขาวิชา ตามระดับชั้นปี กลุ่มตัวอย่างทั้งสองสาขาวิชา มีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก คือนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์มีจำนวนมากกว่านักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์เล็กน้อย เมื่อจำแนกตามชั้นปี นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ภาค	จำนวน	ร้อยละ
เหนือ	32	7.1
ตะวันออกเฉียงเหนือ	30	7.2
ตะวันออก	25	6.0
ใต้	33	7.9
กลาง	77	18.5
กรุงเทพมหานคร	220	52.8
รวม	417	100

จากตาราง พบว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด รองลงมาคือ ภาคกลาง ส่วนภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันออกและภาคใต้ มีจำนวนใกล้เคียงกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพบิดา

อาชีพบิดา	จำนวน	%
ข้าราชการ	115	27.6
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	186	44.6
รัฐวิสาหกิจ	22	5.3
รับจ้าง/เอกชน	62	14.9
พ่อบ้าน	8	1.9
เกษตรกร	11	2.6
ถึงแก่กรรม	13	3.1
รวม	417	100

จากตาราง พบว่านักศึกษามีบิดาประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว สูงสุด รองลงมา คืออาชีพข้าราชการ รับจ้างหรือทำงานบริษัทเอกชน รัฐวิสาหกิจ ถึงแก่กรรม เกษตรกร และมีสถานภาพพ่อบ้านน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพมารดา

อาชีพมารดา	จำนวน	%
ข้าราชการ	90	21.6
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	126	30.2
รัฐวิสาหกิจ	12	2.9
รับจ้าง/เอกชน	37	8.9
แม่บ้าน	139	33.3
เกษตรกร	12	2.9
ถึงแก่กรรม	1	.2
รวม	417	100

จากตาราง พบว่ามารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นแม่บ้าน รองลงมา มีอาชีพค้าขาย อาชีพข้าราชการ อาชีพรับจ้างหรือทำงานบริษัทเอกชน ตามลำดับ ส่วนทำงานรัฐวิสาหกิจและเป็นเกษตรกรน้อยมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามที่พักระหว่างศึกษา

ที่พัก	จำนวน	%
บ้านตนเอง	256	61.4
หอพัก/บ้านเช่า	118	28.3
อาศัยอยู่กับผู้อื่น	41	9.8
อื่น ๆ	2	.5
รวม	417	100

จากตาราง เห็นว่าครึ่งหนึ่งของนักศึกษาอาศัยอยู่ที่บ้านตนเอง รองลงมาอยู่หอพัก ส่วนนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับผู้อื่น มีค่อนข้างน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับรายได้และการมีเครื่องรับโทรทัศน์ในที่พัก

ระดับรายได้	การมีเครื่องรับในที่พัก				รวม	ร้อยละ
	ไม่มี	มีส่วนตัว	มีของครอบครัว	มีของที่พัก		
ไม่เกิน 1,500 บาท	1	4	26	2	33	7.9
	5	3.03	12.38	3.63		
1,501-2,500 บาท	4	22	85	29	140	33.6
	20	16.66	40.47	52.72		
2,501-3,500 บาท	12	45	74	18	149	35.7
	60	34.09	35.23	33.27		
3,501-4,500 บาท	1	28	14	3	46	11.0
	5	21.21	6.66	5.45		
มากกว่า 4,500 บาท	2	33	11	3	49	11.8
	10	25	5.23	5.45		
รวม	20	132	210	54	417	100
	4.9	31.65	50.35	13.18		

จากตาราง นักศึกษามีรายได้ระดับ 1,501-3,500 บาทมากที่สุด ผู้ที่มีรายได้ระดับ 3,501-4,500 บาท และระดับสูงกว่า 4,500 บาท มีระดับใกล้เคียงกัน ผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 1,500 บาทมีจำนวนค่อนข้างน้อย ยังพบว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้ ตั้งแต่ 3,500 ขึ้นไป มีเครื่องรับโทรทัศน์ไว้ดูส่วนตัวมากที่สุด และในกลุ่มผู้ที่มีเครื่องรับโทรทัศน์ไว้ดูส่วนตัว ผู้ที่มีรายได้ระดับ 2,501-3,500 บาท มีเครื่องรับไว้ดูส่วนตัวมากที่สุด ครึ่งหนึ่งของนักศึกษามีโทรทัศน์ไว้ดูเป็นของครอบครัว

ตอนที่ 2 การรับชมรายการโทรทัศน์และรายการละครโทรทัศน์

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยการรับชมรายการโทรทัศน์ประเภทต่าง ๆ

ประเภทรายการ	ระดับค่าเฉลี่ย
1. ภาพยนตร์ต่างประเทศเรื่องยาว	25.43
2. รายการเพลง คอนเสิร์ต มิวสิควิดีโอ	25.11
3. รายการเกมส์โชว์ วาไรตี้	23.88
4. รายการข่าว	22.71
5. ภาพยนตร์หรือละครชุดต่างประเทศ	22.27
6. การ์ตูน	21.21
7. กีฬา	20.97
8. รายการสารคดี	20.27
9. ภาพยนตร์ไทยเรื่องยาว	19.21
10. รายการเพื่อความรู้และการศึกษา	17.61
11. รายการอภิปราย สันทนาการ วิเคราะห์ ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง	17.29
12. รายการเด็ก	16.00
13. รายการศิลปวัฒนธรรม / ธรรมะ	15.69

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสนใจติดตามชมรายการประเภทบันเทิงมากที่สุด รายการภาพยนตร์ต่างประเทศเรื่องยาวและรายการดนตรีเป็นสองรายการที่นักศึกษาดูมากที่สุดใกล้เคียงกัน ตามด้วยรายการเกมส์โชว์ และวาไรตี้ ส่วนรายการข่าวนักศึกษาดูมากเป็นอันดับ 4 รายการที่ดูน้อยที่สุดคือรายการเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและรายการธรรมะ

ตารางที่ 9 ปริมาณการดูแลครอบครัวทัศนของนักศึกษา

จำนวนเรื่องที่ดูแล	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
3 เรื่อง	139	33.33
2 เรื่อง	91	21.82
1 เรื่อง	168	40.28
ไม่ได้ดูแล	19	4.55
รวม	417	100

* ปริมาณการดูแลในช่วงทำวิจัย

จากตาราง พบว่านักศึกษาดูแลครอบครัวทัศนในปริมาณ 1 เรื่อง สูงสุด รองลงมาคือ 3 เรื่อง และ 2 เรื่อง นักศึกษาที่ไม่ได้ดูแลครอบครัวเลยมีจำนวน 19 คน

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของสถานที่ที่นักศึกษาดูแลครอบครัวทัศนเป็นประจำ

สถานที่ดูแล	จำนวน	ร้อยละ
ที่บ้าน	335	80.33
ที่หอพัก/บ้านเช่า	81	19.42
อื่น ๆ	1	.23
รวม	417	100

จากตาราง พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มากกว่า 3 ใน 4 ดูแลครอบครัวทัศนที่บ้านของตนเอง และที่หอพักหรือบ้านเช่าเป็นจำนวนค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาชายและหญิงกับเหตุผลที่ตุลาการตัดสิน

เหตุผลที่	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
เพื่อความสนุกสนาน						
ผลิตเพลิน	109	55.6	140	63.3	249	59.7
เพื่อนำไปสนทนา	6	3.1	12	5.4	18	4.3
เพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิง	19	9.7	14	6.3	33	7.9
เพื่อใช้เวลาว่าง	48	24.5	44	19.9	92	22.1
เพื่อเปิดเป็นเพื่อน	13	6.6	11	5.0	24	5.8
อื่น ๆ	1	.5			1	.2
รวม	196	47.0	221	53.0	417	100

จากตาราง พบว่านักศึกษาชายและหญิงเกินกว่าครึ่ง ตุลาการตัดสินด้วยเหตุผลเพื่อความสนุกสนานผลิตเพลิน รองลงมาคือดูเพื่อเป็นการใช้เวลาว่าง เหตุผลที่ดูเพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิง เพื่อเปิดเป็นเพื่อน และดูเพื่อนำประเด็นไปสนทนา มีผู้ตอบค่อนข้างน้อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาแต่ละสาขากับเหตุผลที่ดูละครโทรทัศน์

เหตุผลที่ดูละคร	สังคมศาสตร์		วิทยาศาสตร์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
เพื่อความสนุกสนาน				
ผลิตเพลิน	133	60.7	116	58.3
เพื่อนำประเด็นไปสนทนา	11	5.0	7	3.5
เพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหว				
ของวงการบันเทิง	16	7.3	17	8.6
เพื่อเป็นการใช้เวลาว่าง	48	21.9	44	22.2
เพื่อเปิดเป็นเพื่อน	10	4.6	14	7.1
อื่น ๆ	1	.5		
รวม	219	52.5	198	47.5

จากตาราง พบว่านักศึกษาทั้งสาขาสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์เกินกว่าครึ่ง ดูละครโทรทัศน์เพื่อความสนุกสนานผลิตเพลิน รองลงมาดูเพื่อเป็นการใช้เวลาว่าง เพื่อต้องทราบความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิง ตามลำดับ นักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ดูเพื่อนำประเด็นไปสนทนา มากกว่าการเปิดเป็นเพื่อน ส่วนนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์เปิดเป็นเพื่อนมากกว่าจะนำไปเป็นประเด็นสนทนาต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกับรูปแบบของละครโทรทัศน์ที่ชอบ

ประเภทละคร	จำนวน	ร้อยละ
ละครสั้นจบในตอน	236	56.6
ละครเรื่องยาวหลายตอนจบ	159	38.1
ละครในโอกาสพิเศษวันสำคัญ	22	5.3
	417	100

จากตาราง นักศึกษาเกินกว่าครึ่งชอบดูละครสั้นจบในตอน รองลงมาชอบดูละครเรื่องยาวหลายตอนจบ และมีจำนวนน้อยที่ชอบดูละครเนื่องในโอกาสพิเศษวันสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาชายและหญิงกับประเภทของเนื้อหา
ละครโทรทัศน์ที่ชอบที่สุด

ประเภทของเนื้อหา	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ชีวิตรัก	23	11.7	35	15.8	58	13.9
ชีวิตการต่อสู้	30	15.3	26	11.8	56	13.4
ตลกเบาสมอง	96	49.0	110	49.8	206	49.4
อาชญากรรมสืบสวน	25	12.8	24	10.9	49	11.8
ไซส์ศาสตร์/อำนาจลึกลับ	10	5.1	16	7.2	26	6.2
ประวัติศาสตร์/ชีวประวัติบุคคล	11	5.6	8	3.6	19	4.6
จักรวาลต่างๆ/ตำนานพื้นบ้าน	1	.5	2	.9	3	.7
	196	47.0	221	53.0	417	100

จากตาราง พบว่านักศึกษาชายและหญิงชอบละครที่มีเนื้อหาประเภทตลกเบาสมองมากที่สุด รองลงมาคือประเภทชีวิตรัก และชีวิตการต่อสู้ อาชญากรรมสืบสวน ตามลำดับและประเภทจักร ๗ วงศ์ ๗ ตำนานพื้นบ้าน มีนักศึกษาที่ดูมากที่สุดในสัดส่วนน้อยที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาชายชอบดูละครชีวิตการต่อสู้มากเป็นอันดับ 2 รองจากละครตลกและชอบดูละครอาชญากรรมสืบสวนเป็นอันดับ 3 ในขณะที่นักศึกษาหญิงชอบดูละครชีวิตรักเป็นอันดับ 2 และละครชีวิตต่อสู้เป็นอันดับ 3

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์และสาขาวิทยาศาสตร์
กับประเภทของเนื้อหาละครโทรทัศน์ที่ชอบดูที่สุด

ประเภทเนื้อหาละคร	สังคมศาสตร์		วิทยาศาสตร์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
ชีวิตรัก	32	14.6	26	13.1
ชีวิตการต่อสู้	28	12.8	28	14.1
ตลกเบาสมอง	102	46.6	104	52.5
อาชญากรรม/สืบสวน	24	11.0	25	12.6
ไซยศาสตร์/อานาจักลับ	19	8.7	7	3.5
ประวัติศาสตร์/ชีวประวัติบุคคล	12	5.5	7	3.5
จักรวาลฯ/ตำนานพื้นบ้าน	2	.9	1	.5
	219	52.5	198	47.5

จากตาราง พบว่านักศึกษาทั้ง 2 สาขาวิชาชอบดูละครประเภทตลกเบาสมองมากที่สุด รองลงมาคือละครชีวิตรัก ชีวิตการต่อสู้ ตามลำดับ ละครที่มีเนื้อหาประเภท จักร ๆ วงศ์ ๆ ตำนานพื้นบ้าน นักศึกษาทั้ง 2 สาขาที่ตอบว่าดูมากที่สุดเป็น สัดส่วนน้อยที่สุด จากตารางยังพบว่านักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ชอบดูละคร ชีวิตรักเป็นอันดับ 2 และชีวิตการต่อสู้เป็นอันดับ 3 ในขณะที่นักศึกษาสาขา วิทยาศาสตร์ชอบดูละครชีวิตการต่อสู้เป็นอันดับ 2 และละครชีวิตรักเป็นอันดับ 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของนักศึกษากับช่วงเวลาที่ดูละครโทรทัศน์

ช่วงเวลาที่ดู	วันจันทร์-วันศุกร์		วันเสาร์และอาทิตย์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
6.00-12.00 น.	5	1.2	58	13.9
12.00-16.00 น.	6	1.4	159	38.1
16.00-19.00 น.	26	6.2	52	12.5
20.30-23.00 น.	342	82.0	123	29.5
23.00-ปิดสถานี	38	9.1	25	6.0
	417	100	417	100

จากตาราง พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ชอบดูละครโทรทัศน์ช่วงเวลา 20.30-23.00 น. ของวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และช่วงเวลาที่นักศึกษาดูละครน้อยมากคือเวลา 12.00-16.00 น. และน้อยที่สุดคือช่วง 6.00-12.00 น. สำหรับวันเสาร์และอาทิตย์นั้นนักศึกษชอบดูละครช่วงเวลา 12.00-16.00 น. มากที่สุด รองลงมาคือช่วงเวลา 20.30-23.00 น. ช่วงที่ดูละครน้อยที่สุดคือ เวลา 23.00 น. จนปิดสถานี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา กับบุคคลที่ดูโทรทัศน์ด้วยกัน

บุคคลที่ดูด้วย	จำนวน	ร้อยละ
คนเดียว	98	23.5
ดูกับสมาชิกในครอบครัว	260	62.4
ดูกับสมาชิกในหอพัก/บ้านเช่า	59	14.1
	417	100

จากตาราง พบว่านักศึกษาเกินกว่าครึ่งดูละครโทรทัศน์ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว รองลงมาคนเดียว และดูกับสมาชิกในหอพัก ตามลำดับ

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาชายและหญิงจำแนกตามสถานที่ดูละครโทรทัศน์บ่อยที่สุด

สถานี	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ช่อง 3	31	15.8	60	27.1	91	21.8
ช่อง 5	9	4.6	15	6.8	24	5.8
ช่อง 7	146	74.5	142	64.3	288	69.1
ช่อง 9	9	4.6	3	1.4	12	2.9
ช่อง 11	1	.5	1	.5	2	.5
	196	47.0	221	53.0	417	100

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาดูละครที่นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 มากที่สุด รองลงมาคือสถานีโทรทัศน์สีช่อง 3 และดูทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง 5 และช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ค่อนข้างน้อย ละครโทรทัศน์ที่นำเสนอทางช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์นั้นมีน้อยที่สุด ยิ่งไปกว่านั้น นักศึกษาชายดูละครทางช่อง 7 มากกว่านักศึกษาหญิงซึ่งดูละครทางช่อง 3 มากกว่านักศึกษาชาย

ตารางที่ 19 เหตุผลที่นักศึกษาถูกละครทางโทรทัศน์ช่อง 7 มากที่สุด

มีนักศึกษาตอบว่าถูกละครที่นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 มากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 69.1 โดยให้เหตุผลสูงสุด 1-5 ตามลำดับดังนี้

ลำดับที่	เหตุผลที่มากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
1	สัณฐานภาพและเสียงชัดเจน	151	21.82
2	เทคนิคการถ่ายทำและการผลิตดีมีคุณภาพ	90	13.00
3	นักแสดงเป็นผู้ที่นักศึกษารับชอบ	89	12.86
4	เรื่องที่เสนอเนื้อหาดี มีคติสอนใจ	73	10.54
5	สมาชิกคนอื่น ๆ ในที่พักเปิดดู	67	9.68

จากตาราง พบว่านักศึกษาถูกละครของช่อง 7 มากที่สุดเพราะสัณฐานภาพและเสียงชัดเจนที่สุด ส่วนเทคนิคการถ่ายทำการผลิตดีมีคุณภาพและนักแสดงเป็นผู้ที่นักศึกษารับชอบเป็นเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาถูกละครช่อง 7 มากที่สุดในจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนเนื้อเรื่องที่ดีมีคติสอนใจ และดูเพราะสมาชิกในที่พักเปิดดูเป็นเหตุผลรองลงมา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 เหตุผลที่นักศึกษาละครทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มากที่สุด

มีนักศึกษาตอบว่าละครทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มากที่สุดเป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 21.8 โดยนักศึกษาได้ให้เหตุผลสูงสุด 1-6 ตามลำดับดังนี้

ลำดับที่	เหตุผลที่มากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
1	เทคนิคการถ่ายทำและการผลิตที่มีคุณภาพ	35	15.55
2	นักแสดงเป็นผู้ที่นักศึกษาชื่นชอบ	34	15.11
3	เรื่องที่น่าสนใจ เนื้อหาดี มีคติสอนใจ	29	12.88
4	สัญญาณภาพและเสียงชัดเจนดี	28	12.44
5	เนื้อเรื่องดีเหมาะสมกับสังคมไทย	27	12.00
6	นักแสดงมีความสามารถ	27	12.00

จากตาราง พบว่าเหตุผลที่นักศึกษาละครทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มากที่สุดเพราะมีเทคนิคการถ่ายทำ การผลิตที่มีคุณภาพ และนักแสดงเป็นผู้ที่นักศึกษาชื่นชอบ ในระดับสูงสุดใกล้เคียงกัน รองลงมาคือเนื้อหาของละครที่มีคติสอนใจใกล้เคียงกับสัญญาณภาพและเสียงที่ชัดเจน ส่วนความเหมาะสมของเนื้อเรื่องกับสภาพสังคมไทยและนักแสดงเป็นผู้ที่มีความสามารถนั้น เป็นเหตุผลที่นักศึกษาตอบเท่ากัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 เหตุผลที่นักศึกษาถูกละครทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 5 มากที่สุด

มีนักศึกษาตอบว่าถูกละครทางช่อง 5 มากที่สุดเป็นอันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 5.8 ซึ่ง นักศึกษาให้เหตุผลในการดูสูงสุด 1-5 ตามลำดับคือ

ลำดับที่	เหตุผลที่ดูสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
1	เทคนิคการถ่ายทำและการผลิตที่มีคุณภาพ	11	14.86
2	สีคุณภาพภาพและเสียงชัดเจนนดี	11	14.86
3	เรื่องที่เสนอเนื้อหาดี มีคติสอนใจ	10	13.51
4	นักแสดงเป็นผู้ที่นักศึกษาชื่นชอบ	10	13.51
5	สมาชิกในที่พักเปิดดู	9	12.16

จากตาราง พบว่านักศึกษาถูกละครทางช่อง 5 มากที่สุดเพราะความชัดเจนของสีคุณภาพภาพ และเสียงกับเทคนิคการถ่ายทำและการผลิตที่มีคุณภาพเป็นเหตุผลสูงสุดเท่ากัน รองลงมาคือเรื่องที่เสนอเนื้อหาดีมีคติสอนใจ นักแสดงเป็นผู้ที่มีความสามารถ และเป็นเพราะสมาชิกในที่พักเปิดดู

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 เหตุผลที่นักศึกษาละครทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 มากที่สุด

มีนักศึกษาตอบว่าละครทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 มากที่สุดเป็นอันดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 2.9 ซึ่งได้ให้เหตุผลที่สูงสุด 1-3 ตามลำดับคือ

ลำดับที่	เหตุผลที่มากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
1	เทคนิคการถ่ายทำและการผลิตที่มีคุณภาพ	4	25.00
2	นักแสดงเป็นผู้ที่นักศึกษาชื่นชอบ	3	18.75
3	เรื่องที่น่าสนใจ มีคติสอนใจ	3	18.75

จากตาราง พบว่านักศึกษาละครโทรทัศน์ทางช่อง 9 มากที่สุดเพราะเทคนิคการถ่ายทำ การผลิตที่มีคุณภาพ เป็นเหตุผลสูงสุด รองลงมาคือนักแสดงเป็นผู้ที่นักศึกษาชื่นชอบและเรื่องที่น่าสนใจ มีคติสอนใจในระดับเท่ากัน

นักศึกษาที่ตอบว่าละครทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์มากที่สุดมีเพียง 1 ราย ซึ่งให้เหตุผลว่า เรื่องที่น่าสนใจ มีคติสอนใจ สัญญาภาพและเสียงชัดเจนนดี นักแสดงเป็นผู้ที่นักศึกษาชื่นชอบและมีความสามารถทางการแสดง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ติดตามเนื้อหาละครโทรทัศน์จากสื่อต่าง ๆ จำแนกตาม เพศและสาขาวิชา

สื่อที่ติดตามเนื้อหา ละครโทรทัศน์	จำนวน	เพศ		สาขาวิชา	
		ร้อยละ	ชาย %	หญิง %	สังคม %
หนังสือนวนิยาย	51	29.4	70.6	58.8	41.2
	12.23				
หนังสือพิมพ์	158	35.4	64.6	58.2	41.8
	37.88				
นิตยสาร	46	34.8	65.2	56.6	43.5
	11.03				
การเล่าของเพื่อน	118	34.7	65.3	55.1	44.9
	28.29				

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านอกจากการติดตามเนื้อหาจากสื่อวิทยุโทรทัศน์แล้ว นักศึกษาติดตามเนื้อหาละครโทรทัศน์จากสื่อหนังสือพิมพ์สูงที่สุด รองลงมาคือติดตามจากการเล่าของเพื่อนและจากหนังสือนวนิยาย นิตยสาร ตามลำดับ

ยังพบว่า นักศึกษาหญิงติดตามเนื้อหาละครจากสื่อต่าง ๆ มากกว่านักศึกษาชาย เช่นเดียวกับนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ที่ติดตามเนื้อหาละครจากสื่อต่าง ๆ มากกว่านักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนา
บุคลิกภาพของนักศึกษา

การพัฒนาบุคลิกภาพ	ค่าเฉลี่ย
1. พัฒนาการวางตัวและมารยาทที่ดูงามเหมาะสมกับบทบาท หน้าที่และสถานการณ์	21.44
2. พัฒนาการแต่งกายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น	21.40
3. พัฒนาสร้าง ความมั่นใจในการเข้าสังคมพบปะผู้คน	19.27
4. พัฒนาให้ตนเองเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่น กล้าในการกระทำการ ใดหรือทดลองสิ่งใหม่	20.93
5. พัฒนาให้เป็นผู้มีความอดทน เข้มแข็งมากยิ่งขึ้นในการเผชิญ อุปสรรคปัญหาต่าง ๆ	20.75
6. พัฒนาตนเองให้มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉงว่องไว	20.94
7. พัฒนาให้เป็นผู้ที่พึ่งตนเองมากขึ้น	21.37
8. พัฒนาให้เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขึ้นในสังคมครอบครัว	22.82
9. พัฒนาให้เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขึ้นในสังคมกลุ่มเพื่อน	23.42
10. พัฒนาให้เป็นผู้ที่สามารถควบคุมตัวเองได้ดียิ่งขึ้น	20.32
11. พัฒนาให้ตนเองเป็นผู้ที่มีลักษณะเป็นผู้นำ	19.84

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษารับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนา
ให้ตนเองเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขึ้นในสังคมเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ
พัฒนาให้เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขึ้นในสังคมครอบครัว พัฒนาการวางตัวและ
มารยาทที่ดูงามเหมาะสมกับบทบาทหน้าที่และสถานการณ์ และช่วยพัฒนาการ
แต่งกายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น สำหรับการพัฒนาให้เป็นผู้ที่มีความเป็นผู้นำและ
สร้าง ความมั่นใจในการเข้าสังคมพบปะผู้คนนั้น นักศึกษามีความเห็นว่าใช้ประ-
โยชน์ได้น้อยที่สุด

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนา
สติปัญญาของนักศึกษา

การพัฒนาสติปัญญา	ค่าเฉลี่ย
1. พัฒนาให้ตนเองเป็นผู้ที่สนใจแสวงหาข้อมูลความรู้เรื่อง ต่าง ๆ	22.37
2. พัฒนาการใช้ภาษาพูดและเขียนให้ดียิ่งขึ้น	21.42
3. พัฒนาให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ดียิ่งขึ้น	22.74
4. พัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจในสภาพและปัญหาของสังคม ไทยดียิ่งขึ้น	24.25
5. พัฒนาความรู้ความเข้าใจในวิชาที่กำลังศึกษาอยู่	19.00
6. พัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทเรื่องเพศดียิ่งขึ้น	19.93
7. ช่วยให้เห็นใจตนเองและผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น	21.11
8. ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณี และประวัติศาสตร์ของชาติไทยได้ดียิ่งขึ้น	22.59

จากตาราง แสดงให้เห็นว่าการรับชมรายการละครโทรทัศน์ทำให้นักศึกษาทราบว่าสามารถ
นำไปใช้พัฒนาให้ตนเองมีความรู้ ความเข้าใจในสภาพและปัญหาของสังคมไทย
ดียิ่งขึ้น มากที่สุด รองลงมาคือการนำไปใช้พัฒนาให้ตนเองมีความคิดริเริ่ม
สร้างสรรค์ดียิ่งขึ้น และพัฒนาให้ตนเองมีความรู้ความเข้าใจในขนบธรรมเนียม
ประเพณี ประวัติศาสตร์ ของชาติไทย และช่วยพัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจ
ในวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ได้น้อยที่สุด

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนา
จริยธรรมของนักศึกษา

การพัฒนาจริยธรรม	ค่าเฉลี่ย
1. พัฒนาให้เป็นผู้ที่มีความเมตตา กรุณาต่อผู้อื่นมากยิ่งขึ้น	20.40
2. พัฒนาให้มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่นมากขึ้น	21.17
3. พัฒนาให้เป็นผู้ที่เห็นความสำคัญของการนัดหมายและตรง ต่อเวลา	18.74
4. พัฒนาให้เป็นผู้ที่มีความกตัญญูรู้คุณคนมากยิ่งขึ้น	21.90
5. พัฒนาให้มีความรับผิดชอบ เอาใจใส่ต่อหน้าที่ ที่ต้องรับ ผิดชอบมากยิ่งขึ้น	21.58
6. ช่วยให้เกิดการพหุภาวะ เบียด ของสังคมมากยิ่งขึ้น	21.39
7. ช่วยให้เป็นผู้ตั้งมั่นในการประกอบความดี	21.73
8. ช่วยให้เป็นผู้ที่ต้องการหรือเต็มใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่น	21.98
9. พัฒนาให้เป็นผู้ที่ปกป้อง รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม	19.42
10. พัฒนาให้ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นแม้จะต่างจาก ความคิดเห็นของตนเอง	22.82
11. พัฒนาให้เป็นผู้ที่เข้าใจและให้ความสำคัญในสิทธิ เสรีภาพ ของบุคคลอื่นอย่างเท่าเทียมกัน	22.98

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษารับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ ในการนำไปใช้
พัฒนาให้ตนเองเป็นผู้ที่เข้าใจและให้ความสำคัญในสิทธิ เสรีภาพของผู้อื่นอย่าง
เท่าเทียมกันมากที่สุด รองลงมาคือนำไปใช้พัฒนาให้ยอมรับฟังความคิดเห็นของ
ผู้อื่นแม้จะต่างจากความคิดเห็นของตนเอง พัฒนาให้ตนเองเป็นผู้ที่ต้องการหรือ
เต็มใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่น และพัฒนาให้เป็นผู้ที่มีความกตัญญูรู้คุณคน ส่วนการ
พัฒนาให้เป็นผู้ที่ปกป้องรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมและเห็นความสำคัญของ

การนัดหมายตรงต่อเวลานั้น เป็นสิ่งที่นักศึกษาคิดว่านำมาใช้พัฒนาตนเองในจุดนี้ได้ไม่น้อยที่สุด

ตารางที่ 27 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการดูรายการโทรทัศน์ประเภทต่าง ๆ กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาตนเองด้านบุคลิกภาพ สติปัญญา จริยธรรม

ประเภทรายการ	ค่าสหสัมพันธ์การรับรู้ถึงประโยชน์กับการพัฒนาในด้าน		
	บุคลิกภาพ	สติปัญญา	จริยธรรม
1. ข่าว	.0930	.0697	.0877
2. สารคดี	.1074 *	.0885	.1172 *
3. กีฬา	.1252 *	.0506	.1032
4. เพื่อความรู้และการศึกษา	.1479 **	.1045 *	.1903 *
5. อภิปราย สันทนาการ วิเคราะห์ปัญหา			
เศรษฐกิจ สังคม การเมือง	.0907	.0754	.0575
6. ศิลปวัฒนธรรมและธรรมะ	.1248 *	.0932	.1052 *
7. รายการเด็ก	.1462 *	.1410 *	.1430 *
8. ภาพยนตร์การ์ตูน	.0912	.0892	.0559
9. เกมโชว์หรือวาไรตี้	.1050 *	.0760 *	.0885 *
10. เพลง มิวสิควิดีโอ คอนเสิร์ต	.1704 **	.1151 *	.1332 *
11. ภาพยนตร์ไทยเรื่องยาว	.1725 *	.1739 *	.1157 *
12. ภาพยนตร์ต่างประเทศเรื่องยาว	.0970	.1097	.0519
13. ภาพยนตร์หรือละครชุดต่างประเทศ	.0406	.0965 *	.0212

* $P < .05$

* $P < .01$

จากตาราง แสดงให้เห็นว่าการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ประเภทต่าง ๆ กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาตนเองมีความสัมพันธ์ดังนี้

การเปิดรับชมรายการสารคดี กีฬา ศิลปวัฒนธรรมและธรรมะ รายการเด็ก เกมโชว์และวาไรตี้ ภาพยนตร์ไทยเรื่องยาว มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการรับชมรายการเพื่อความรู้และการศึกษา รายการเพลง คอนเสิร์ต มิวสิควีดิโอ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเปิดรับชมรายการข่าว อภิปราย สันทนาการ วิเคราะห์ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ภาพยนตร์การ์ตูน ภาพยนตร์ต่างประเทศเรื่องยาว ภาพยนตร์หรือละครชุดต่างประเทศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา

การเปิดรับชมรายการเพื่อความรู้และการศึกษา รายการเด็ก เกมโชว์ วาไรตี้ เพลง คอนเสิร์ต มิวสิควีดิโอ ภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์ต่างประเทศเรื่องยาว ภาพยนตร์หรือละครชุดต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาสติปัญญาของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนการเปิดรับชมรายการข่าว สารคดี กีฬา อภิปราย สันทนาการ วิเคราะห์ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ศิลปวัฒนธรรมและธรรมะ ภาพยนตร์การ์ตูน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ

การเปิดรับชมรายการสารคดี รายการเพื่อความรู้และการศึกษา ศิลปวัฒนธรรมและธรรมะ รายการเด็ก เพลง คอนเสิร์ต มิวสิควีดิโอ ภาพยนตร์ไทยเรื่องยาว มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนการรับชมรายการข่าว กีฬา อภิปราย สันทนาการ วิเคราะห์ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ภาพยนตร์การ์ตูน เกมโชว์ วาไรตี้ ภาพยนตร์ต่างประเทศเรื่องยาว ภาพยนตร์หรือละครชุดต่างประเทศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมของนักศึกษา

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันเปิดรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน

ตารางที่ 28 แสดงความแตกต่างของลักษณะการดูละครโทรทัศน์จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t
ชาย	196	2.5663	.901	.77
หญิง	221	2.6290	.749	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายมีลักษณะการดูละครโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 29 แสดงความแตกต่างของลักษณะการดูละครโทรทัศน์ จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t
สังคมศาสตร์	219	2.6073	.868	.20
วิทยาศาสตร์	198	2.5909	.773	

จากตาราง พบว่านักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์มีลักษณะการดูที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของลักษณะการดูแลครุฑทศน์ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน

ภูมิลำเนา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
เหนือ	32	2.3750	.6599	.8308
ตะวันออกเฉียงเหนือ	30	2.5667	.7279	
ตะวันออก	25	2.7200	.7916	
ใต้	33	2.4848	.9395	
กลาง	77	2.6623	.8368	
กรุงเทพมหานคร	220	2.6182	.8384	
	417	2.5995	.8235	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมที่แตกต่างกัน มีลักษณะการดูแลครุฑทศน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่าง
ของลักษณะการดูแลครอบครัวที่สัมพันธ์ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกัน

อาชีพบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ข้าราชการ	115	2.6000	.8250	.5574
ค้าขาย/ธุรกิจ	168	2.5914	.7744	
รัฐวิสาหกิจ	22	2.8636	.9409	
รับจ้าง/เอกชน	62	2.5645	.9165	
พ่อบ้าน	8	2.7500	.8864	
เกษตรกร	11	2.4545	.9342	
ถึงแก่กรรม	13	2.4615	.7763	
รวม	417	2.5995	.8235	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพแตกต่างกันมีลักษณะการดูแลครอบครัวที่สัมพันธ์
ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของลักษณะการดูแลครุฑทนต์ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกัน

อาชีพมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ข้าราชการ	90	2.5556	.8226	2.4559 *
ค้าขาย/ธุรกิจ	126	2.5159	.7973	
รัฐวิสาหกิจ	12	3.3333	.7786	
รับจ้าง/เลขชั้น	37	2.7297	.3045	
แม่บ้าน	139	2.5971	.8403	
เกษตรกร	13	2.6667	.8243	
รวม	417	2.5986	.8243	

* $P < .05$

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกันมีลักษณะการดูแลครุฑทนต์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนทีละคู่แบบ Scheffe ไม่พบคู่ที่แตกต่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยลักษณะการดูแลครอบครัวทัศน ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกัน

ระดับรายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ไม่เกิน 1,500 บาท	33	2.6364	1.0252	.8998
1,501-2,500 บาท	140	2.6439	.8317	
2,501-3,500 บาท	149	2.5973	.7791	
3,501-4,500 บาท	46	2.3913	.8022	
มากกว่า 4,500 บาท	49	2.6531	.8056	
รวม	417	2.5995	.8235	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้ที่แตกต่างกัน มีลักษณะการดูแลครอบครัวทัศนที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 34 แสดงความแตกต่างของระดับการติดตาม ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t
ชาย	196	2.7704	.891	1.96
หญิง	221	2.9413	.885	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชายและหญิงมีระดับของการติดตามดูแลครอบครัวทัศนที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 35 แสดงความแตกต่างของระดับการติดตามคุณลักษณะจิตวิทยา ระหว่าง นักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t
สังคมศาสตร์	219	2.9041	.891	1.04
วิทยาศาสตร์	198	2.8131	.890	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์และสาขาวิทยาศาสตร์มีระดับการติดตามคุณลักษณะจิตวิทยาที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับการติดตามคุณลักษณะจิตวิทยา ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน

ภูมิลำเนา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
เหนือ	32	2.7500	.7620	.3999
ตะวันออกเฉียงเหนือ	30	2.8333	.7466	
ตะวันออก	25	2.8400	.8505	
ใต้	33	2.7879	1.0234	
กลาง	77	2.9740	.8268	
กรุงเทพมหานคร	220	2.8545	.9347	
รวม	417	2.8609	.8906	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมที่แตกต่างกัน มีระดับการติดตามคุณลักษณะจิตวิทยาที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับการติดตามดูแลครุฑทนต์ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกัน

อาชีพบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ข้าราชการ	115	2.7478	.8770	.8436
ค้าขาย/ธุรกิจ	186	2.8974	.8732	
รัฐวิสาหกิจ	22	2.8636	.8888	
รับจ้าง/เอกชน	62	2.9839	1.0161	
พ่อบ้าน	8	3.1250	.8345	
เกษตรกร	11	2.8182	.6030	
ถึงแก่กรรม	13	2.6154	.8697	
รวม	417	2.8609	.8906	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพแตกต่างกันมีระดับการติดตามดูแลครุฑทนต์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับการติดตามดูแลครุฑทนต์ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกัน

อาชีพมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ข้าราชการ	90	2.8889	.8669	.3129
ค้าขาย/ธุรกิจ	126	2.8175	.9330	
รัฐวิสาหกิจ	12	3.0000	1.0445	
รับจ้าง/เอกชน	37	2.8919	.7373	
แม่บ้าน	139	2.8777	.9205	
เกษตรกร	13	2.7500	.9205	
รวม	417	2.8609	.8906	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกัน มีระดับการติดตามดูแลครุฑทนต์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับการติดตามดูแลครุโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกัน

ระดับรายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ไม่เกิน 1,500 บาท	33	3.0606	.7882	.5938
1,501-2,500 บาท	140	2.8571	.8614	
2,501-3,500 บาท	143	2.8188	.8547	
3,500-4,500 บาท	46	2.8043	1.1855	
มากกว่า 4,500 บาท	49	2.9184	.8376	
รวม	417	2.8609	.8906	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีระดับการติดตามดูแลครุโทรทัศน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 แสดงความแตกต่างของปริมาณการดูแลครอบครัวระหว่างนักศึกษา
และหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t
ชาย	196	1.5918	.904	5.20 ***
หญิง	221	2.0588	.925	

*** P < .001

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาหญิงและชายดูแลครอบครัวในปริมาณที่ต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมี
นักศึกษาหญิงดูมากกว่านักศึกษาชาย

ตารางที่ 41 แสดงความแตกต่างของปริมาณการดูแลครอบครัวระหว่างนักศึกษา
สาขาสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t
สังคมศาสตร์	219	1.9680	.926	2.96 **
วิทยาศาสตร์	198	1.6970	.945	

** P < .01

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์และสาขาวิทยาศาสตร์ดูแลครอบครัว
ในปริมาณที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติ-
ฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์มีปริมาณการดูมากกว่านักศึกษาสาขา
วิทยาศาสตร์

ตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
ปริมาณการดูแลครอบครัวระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน

ภูมิลำเนา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
เหนือ	32	1.6875	1.0607	.7993
ตะวันออกเฉียงเหนือ	30	1.6000	.8944	
ตะวันออก	25	1.7600	.9256	
ใต้	33	1.8182	.9170	
กลาง	77	1.8442	.9606	
กรุงเทพมหานคร	220	1.9045	.9336	
รวม	417	1.8393	.9434	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกัน ดูแลครอบครัวใน
ปริมาณที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปริมาณการดูแลครอบครัวทัศนระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกัน

อาชีพบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ข้าราชการ	115	1.8696	.9869	.8231
ค้าขาย/ธุรกิจ	186	1.8441	.9255	
รัฐวิสาหกิจ	22	2.0000	.8165	
รับจ้าง/เอกชน	62	1.8387	.9265	
พ่อบ้าน	8	1.2500	.8864	
เกษตรกร	11	1.5455	.9342	
ถึงแก่กรรม	13	1.8462	1.1435	
รวม	417	1.8393	.9434	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพแตกต่างกัน ดูแลครอบครัวทัศนในปริมาณที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปริมาณการดูแลครอบครัวระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกัน

อาชีพมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ข้าราชการ	90	1.9667	.9994	.8148
ค้าขาย/ธุรกิจ	126	1.7381	.9648	
รัฐวิสาหกิจ	12	1.6667	.7785	
รับจ้าง/เอกชน	37	1.9459	.9703	
แม่บ้าน	139	1.8489	.8839	
เกษตรกร	13	1.7500	1.0553	
รวม	417	1.8413	.9436	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกัน ดูแลครอบครัวในปริมาณที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่ขึ้นต้นสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 45 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปริมาณการดูละครโทรทัศน์ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกัน

ระดับรายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ไม่เกิน 1,500 บาท	33	1.6364	.8594	.7769
1,501-2,500 บาท	140	1.8929	.9723	
2,501-3,500 บาท	149	1.8792	.9220	
3,501-4,500 บาท	46	1.8261	1.0177	
มากกว่า 4,500 บาท	49	1.7143	.9129	
รวม	417	1.8393	.9434	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกัน ดูละครโทรทัศน์ในปริมาณที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 46 แสดงความแตกต่างของความตั้งใจดูละครโทรทัศน์ ระหว่างนักศึกษาชายและหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t
ชาย	196	1.7143	.672	.50
หญิง	221	1.7466	.653	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชายและหญิงมีระดับความตั้งใจดูละครโทรทัศน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 47 แสดงความแตกต่างของระดับความตั้งใจดูแลครุโทรทัศน์ ระหว่าง
นักศึกษาสหสาขาสังคมศาสตร์และสาขาวิทยาศาสตร์

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t
สังคมศาสตร์	219	1.7717	.630	1.31
วิทยาศาสตร์	198	1.6869	.693	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสหสาขาสังคมศาสตร์และสาขาวิทยาศาสตร์มีระดับความ
ตั้งใจดูแลครุโทรทัศน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 48 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยระดับความตั้งใจดูแลครุโทรทัศน์ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนา
ต่างกัน

ภูมิลำเนา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
เหนือ	32	1.6875	.8590	1.2125
ตะวันออกเฉียงเหนือ	30	1.8667	.6288	
ตะวันออก	25	1.8800	.5260	
ใต้	33	1.7576	.6139	
กลาง	77	1.8182	.7985	
กรุงเทพมหานคร	220	1.6682	.6222	
รวม	417	1.7314	.6613	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันมีระดับความตั้งใจดูแล
ครุโทรทัศน์ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 49 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความตั้งใจดูแลครุฑทศกัณฐ์ของนักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกัน

อาชีพบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ข้าราชการ	115	1.6957	.6905	.2587
ค้าขาย/ธุรกิจ	186	1.7581	.6414	
รัฐวิสาหกิจ	22	1.7727	.4289	
รับจ้าง/เอกชน	62	1.7097	.6625	
พ่อบ้าน	8	1.8750	.6409	
เกษตรกร	11	1.7273	.7862	
ถึงแก่กรรม	13	1.6154	.9608	
รวม	417	1.7314	.6613	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกัน มีระดับความตั้งใจดูแลครุฑที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 50 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความตั้งใจดูแลครอบครัว托托託託託 ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มารดา มีอาชีพต่างกัน

อาชีพมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ข้าราชการ	90	1.6444	.6588	1.2893
ค้าขาย/ธุรกิจ	126	1.6746	.7023	
รัฐวิสาหกิจ	12	1.8333	.5774	
รับจ้าง/เลขช่น	37	1.6757	.6689	
แม่บ้าน	139	1.8489	.6128	
เกษตรกร	13	1.6667	.7785	
รวม	417	1.7314	.6613	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มารดา มีอาชีพต่างกันมีระดับความตั้งใจดูแลครอบครัว托托託託託ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความตั้งใจดูแลครุฑทอทัศน์ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกัน

ระดับรายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ไม่เกิน 1,500 บาท	33	1.6667	.5951	.6096
1,501-2,500 บาท	140	1.7671	.6838	
2,501-3,500 บาท	149	1.7919	.5959	
3,501-4,500 บาท	46	1.7391	.7727	
มากกว่า 4,500 บาท	49	1.6531	.7232	
รวม	417	1.7314	.6613	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้แตกต่างกันมีความตั้งใจดูแลครุฑทอทัศน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาตนเองต่างกัน

ตารางที่ 52 แสดงความแตกต่างการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเองระหว่างนักศึกษาชายและหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t
ชาย	194	3.2095	.711	.52 *
หญิง	221	3.1740	.675	

* $P < .05$

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาหญิงและชายรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงตามสมมติฐาน โดยนักศึกษาชายรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพมากกว่านักศึกษาหญิง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 53 แสดงความแตกต่างการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำ
การนำไปใช้พัฒนาสติปัญญาตนเอง ระหว่างนักศึกษาชายและหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t
ชาย	194	3.2700	.694	.18
หญิง	221	3.2817	.596	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาหญิงและชายรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการ
นำไปใช้พัฒนาสติปัญญาตนเองในระดับที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่
ยืนยันสมมติฐาน

ตารางที่ 54 แสดงความแตกต่างการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำ
ไปใช้พัฒนาจริยธรรมของตนเอง ระหว่างนักศึกษาชายและหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t
ชาย	194	3.2784	.717	.25
หญิง	221	3.2616	.637	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชายและหญิงรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการ
นำไปใช้พัฒนาจริยธรรมของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยัน
สมมติฐาน

ตารางที่ 55 แสดงความแตกต่างการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้ประโยชน์พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง ระหว่างนักศึกษาสหวิทยาลัยสงฆ์และวิทยาศาสตร์

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t
สังคมนาตร์	218	3.1188	.707	2.23 *
วิทยาศาสตร์	197	3.2700	.667	

* $P < .05$

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสหวิทยาลัยสงฆ์และวิทยาศาสตร์รับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้ประโยชน์พัฒนาบุคลิกภาพของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานและนักศึกษาสหวิทยาลัยสงฆ์รับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพมากกว่านักศึกษาสหวิทยาลัยสงฆ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 56 แสดงความแตกต่างการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาสติปัญญาของตนเอง ระหว่างนักศึกษาศาสาสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t
สังคมศาสตร์	218	3.2546	.673	.72
วิทยาศาสตร์	197	3.3001	.606	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาศาสาสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์รับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาสติปัญญาของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สิ้นอันสมมติฐาน

ตารางที่ 57 แสดงความแตกต่างการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมของตนเอง ระหว่างนักศึกษาศาสาสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t
สังคมศาสตร์	218	3.1839	.684	2.74 **
วิทยาศาสตร์	197	3.3641	.653	

* $P < .01$

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาศาสาสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์รับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมของตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานและนักศึกษาศาสาวิทยาศาสตร์รับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมมากกว่านักศึกษาศาสาสังคมศาสตร์

ตารางที่ 58 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเองระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน

ภูมิลำเนา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
เหนือ	32	3.4047	.7127	2.4476 *
ตะวันออกเฉียงเหนือ	30	3.4121	.7024	
ตะวันออก	25	3.1326	.7143	
ใต้	33	3.3774	.7209	
กลาง	77	3.2054	.7177	
กรุงเทพมหานคร	220	3.1033	.6588	
รวม	417	3.1906	.6915	

* $P < .05$

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน รับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงตามสมมติฐาน เมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ละคู่แบบ Scheffe ไม่พบคู่ที่แตกต่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 59 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาสติปัญญาของตนเอง ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน

ภูมิลำเนา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
เหนือ	32	3.4798	.6639	2.2460 *
ตะวันออกเฉียงเหนือ	30	3.3875	.6065	
ตะวันออก	25	3.0573	.6479	
ใต้	33	3.4583	.6523	
กลาง	77	3.2938	.6598	
กรุงเทพมหานคร	220	3.2227	.6254	
รวม	417	3.2762	.6416	

* $P < .05$

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาสติปัญญาของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงตามสมมติฐาน เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนทีละคู่แบบ Scheffe ไม่พบคู่ที่แตกต่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 60 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย การรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมของตนเอง ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน

ภูมิลำเนา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
เหนือ	32	3.5161	.7323	1.8930
ตะวันออกเฉียงเหนือ	30	3.4667	.5851	
ตะวันออก	25	3.1364	.6298	
ใต้	33	3.3471	.6782	
กลาง	77	3.2409	.7217	
กรุงเทพมหานคร	220	3.2207	.6580	
รวม	417	3.2694	.6748	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 61 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกัน

อาชีพบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ข้าราชการ	115	3.1132	.6942	2.3035 *
ค้าขาย/ธุรกิจ	186	3.2789	.6891	
รัฐวิสาหกิจ	22	3.2851	.5243	
รับจ้าง/เอกชน	62	2.9663	.6941	
พ่อบ้าน	8	3.1477	1.0250	
เกษตรกร	11	3.4628	.4462	
ถึงแก่กรรม	13	3.3217	.6530	
รวม	417	3.1906	.6915	

* $P < .05$

จากตารางที่ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกันรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงตามสมมติฐาน เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ละคู่แบบ Scheffe ไม่พบคู่ที่แตกต่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 62 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาสติปัญญาของตนเอง ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกัน

อาชีพบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ข้าราชการ	115	3.2610	.6279	1.5296
ค้าขาย/ธุรกิจ	186	3.2966	.6616	
รัฐวิสาหกิจ	22	3.5170	.5335	
รับจ้าง/เอกชน	62	3.1250	.6099	
พ่อบ้าน	8	3.0625	.9705	
เกษตรกร	11	3.4432	.6381	
ถึงแก่กรรม	13	3.4231	.6446	
รวม	417	3.2762	.6416	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกันรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาสติปัญญาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐานที่ตั้งไว้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 63 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมของตนเอง ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกัน

อาชีพบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ข้าราชการ	115	3.2433	.6532	.6704
ค้าขาย/ธุรกิจ	186	3.3204	.6844	
รัฐวิสาหกิจ	22	3.3430	.5248	
รับจ้าง/เอกชน	62	3.1481	.7104	
พ่อบ้าน	8	3.1023	1.1338	
เกษตรกร	11	3.3058	.4327	
ถึงแก่กรรม	13	3.3007	.6357	
รวม	417	3.2694	.6748	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกันรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 64 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกัน

อาชีพมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ข้าราชการ	90	3.0746	.7433	1.7375
ค้าขาย/ธุรกิจ	126	3.2931	.6695	
รัฐวิสาหกิจ	12	3.3182	.6316	
รับจ้าง/เอกชน	37	3.2457	.5173	
แม่บ้าน	139	3.1269	.7267	
เกษตรกร	13	3.4394	.4931	
รวม	417	3.1910	.6922	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกันรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญซึ่งไม่สิ้นอันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 65 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาสติปัญญาของตนเอง ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกัน

อาชีพมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ข้าราชการ	90	3.1840	.5986	1.7324
ค้าขาย/ธุรกิจ	126	3.3530	.6668	
รัฐวิสาหกิจ	12	3.5729	.8782	
รับจ้าง/เอกชน	37	3.3142	.4802	
แม่บ้าน	139	3.2167	.6687	
เกษตรกร	13	3.4688	.3811	
รวม	417	3.2772	.6421	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกันรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้ประโยชน์พัฒนาสติปัญญาของตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 66 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมของตนเอง ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกัน

อาชีพมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ข้าราชการ	90	3.1808	.6727	1.8120
ค้าขาย/ธุรกิจ	126	3.3789	.6521	
รัฐวิสาหกิจ	12	3.5000	.7360	
รับจ้าง/เอกชน	37	3.3391	.6067	
แม่บ้าน	139	3.1844	.7168	
เกษตรกร	13	3.3485	.3912	
รวม	417	3.2701	.6755	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกันรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 67 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกัน

ระดับรายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ไม่เกิน 1,500 บาท	33	3.0110	.6963	1.6082
1,501-2,500 บาท	140	3.1708	.7139	
2,501-3,500 บาท	149	3.2616	.6425	
3,501-4,500 บาท	46	3.2866	.7642	
มากกว่า 4,500 บาท	49	3.0649	.6765	
รวม	417	3.1906	.6915	

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกันรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 68 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาสติปัญญาของตนเอง ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกัน

ระดับรายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ไม่เกิน 1,500 บาท	33	3.1250	.5493	3.0824 *
1,501-2,500 บาท	140	3.2464	.6797	
2,501-3,500 บาท	149	3.4133	.5835	
3,501-4,500 บาท	46	3.1875	.7240	
มากกว่า 4,500 บาท	49	3.1352	.6176	
รวม	417	3.2762	.6416	

* $P < .05$

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกันรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาสติปัญญาตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงตามสมมติฐาน เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ละคู่แบบ Scheffe ไม่พบคู่ที่แตกต่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 69 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมของตนเอง ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกัน

ระดับรายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F
ไม่เกิน 1,500 บาท	33	3.0606	.6334	3.4051 **
1,501-2,500 บาท	140	3.1734	.7195	
2,501-3,500 บาท	149	3.3946	.6368	
3,501-4,500 บาท	46	3.3950	.6595	
มากกว่า 4,500 บาท	49	3.1911	.6272	
รวม	417	3.2694	.6748	

** $P < .01$

จากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกันรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมของตนเองต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงตามสมมติฐาน เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยที่ละคู่แบบ Scheffe ไม่พบคู่ที่แตกต่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 3 การรับชมละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ถึงประโยชน์
ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาตนเอง

ตารางที่ 70 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการดูละครโทรทัศน์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของ
ละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับการรับรู้ถึง ประโยชน์ในการพัฒนาบุคลิกภาพ
ลักษณะการดูละครโทรทัศน์	.1187 *
ระดับการติดตามดูละครโทรทัศน์	.1500 **
ปริมาณการดูละครโทรทัศน์	.0256
ระดับความตั้งใจดูละครโทรทัศน์	.1104 *

** P < .01

* P < .05

จากตาราง แสดงให้เห็นว่าการดูละครโทรทัศน์ของนักศึกษา เช่น ลักษณะของการดูและระดับ
ความตั้งใจดูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ใน
การนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนระดับความตั้งใจ
ดูมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งทั้งหมดเป็น
ความสัมพันธ์ที่ไม่สูงมากนัก สำหรับปริมาณการดูละครโทรทัศน์ไทยนั้นไม่มีความ
สัมพันธ์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาบุคลิกภาพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 71 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการดูแลครุฑโครททัศน์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของครุฑโครททัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาสติปัญญาของตนเอง

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับการรับรู้ถึง ประโยชน์ในการพัฒนาสติปัญญา
ลักษณะการดูแลครุฑโครททัศน์	.1403 **
ระดับการติดตามดูแลครุฑโครททัศน์	.1321 **
ปริมาณการดูแลครุฑโครททัศน์	.0861
ระดับความตั้งใจการดูแลครุฑโครททัศน์	.1441 *

** P < .01

* P < .05

จากตาราง แสดงให้เห็นว่าลักษณะการดูแล ระดับการติดตามและระดับของความตั้งใจดูแลครุฑโครททัศน์ของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ถึงประโยชน์ของครุฑโครททัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาสติปัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .01 , .05 ตามลำดับ ซึ่งตรงตามสมมติฐาน ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่สูงมากนัก ส่วนปริมาณการดูแลครุฑโครททัศน์นั้นไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของครุฑโครททัศน์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 72 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการดูแลครุโทรทัศน์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของ
 ละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมของตนเอง

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับการรับรู้ถึง ประโยชน์ในการพัฒนาจริยธรรม
ลักษณะการดูแลครุโทรทัศน์	.1069 *
ระดับการติดตามดูแลครุโทรทัศน์	.1617 **
ปริมาณการดูแลครุโทรทัศน์	.0330
ระดับความตั้งใจดูแลครุโทรทัศน์	.1045 *

** P < .01

* P < .05

จากตาราง แสดงให้เห็นว่าลักษณะการดูแลครุโทรทัศน์ ระดับการติดตามชมและระดับความตั้งใจดูแลครุโทรทัศน์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาจริยธรรมของตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, .01, .05 ตามลำดับ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่สูงนัก ส่วนปริมาณการดูแลครุโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

